

DE SPANNENDSTE AVONTUREN VAN

De magische boomhut

Mary Pope Osborne

DELTA S

Originele titels: *Magic Tree House: Dinosaurs before dark, The knight at dawn, Mummies in the morning, Pirates past noon*
Text © Mary Pope Osborne, MCMXCII, MCMXCIII, MCMXCIV.
Illustrations © Sal Murdocca, MCMXCII, MCMXCIII, MCMXCIV.
This edition was published by arrangement with Random House Children's Books, a division of Penguin Random House LLC.
Magic Tree House® is a registered trademark of Mary Pope Osborne, used under license.

All rights reserved.

© Zuidnederlandse Uitgeverij N.V., Vluchtenburgstraat 7,
B-2630 Aartselaar, België, MMXVII.
Alle rechten voorbehouden.

Deze uitgave door: Deltas, België-Nederland.
Nederlandse vertaling: Katrien Bruyland.

D-MMXVII-0001-96
NUR 282

Inhoud

Bij de dinosaurussen	7
Gered door een ridder	65
In het land van de mummies	123
Op Pirateneiland	181

VERHAAL 1

De magische boomhut

Bij de dinosaurussen

1

In het woud

‘Help! Een monster!’ zei Carolien.

‘Welja’, zei Ben. ‘Een echt monster in de Kikker-
vallei.’

‘Rennen, Ben!’ zei Carolien. Ze liep snel naar de
weg.

Jongens, toch! Zo bracht hij zijn dagen door met
zijn zevenjarige zus.

Carolien deed graag alsof. Maar Ben was onder-
tussen al acht en een half. Hij wilde ook wel eens
echte dingen.

‘Kijk uit, Ben! Het monster komt eraan! Ren voor
je leven!’

‘Nee, dank je’, zei Ben.

Carolien holde dan maar alleen verder door het woud.

Ben keek omhoog naar de lucht. De zon ging bijna onder.

‘Kom, Carolien! Tijd om naar huis te gaan!’

Maar Carolien was verdwenen.

Ben wachtte.

Geen Carolien.

‘Carolien!’ riep hij opnieuw.

‘Ben! Ben! Kom hier!’

Ben kreunde. ‘Ik hoop dat het de moeite waard is’, zei hij.

Ben verliet het pad en liep het diepe woud in op zoek naar Carolien. De bomen glansden in de late middagzon.

‘Kom hier!’ schreeuwde Carolien.

Daar was ze. Ze stond onder een dikke eik. ‘Kijk’, zei ze. Ze wees naar een touwladder die tegen de boom hing.

De langste touwladder die Ben ooit in zijn leven had gezien.

‘Wauw’, fluisterde hij.

De ladder liep helemaal naar boven, tot in de kruin van de boom.

Daar - tussen de takken - stond een boomhut, verstopt achter de bladeren.

‘Dat is vast de hoogste boomhut van de wereld’, zei Carolien.

‘Wie heeft hem gebouwd?’ vroeg Ben. ‘Het is de eerste keer dat ik hem zie.’

‘Ik weet het niet. Maar ik ga naar boven’, zei Carolien.

‘Nee. We weten helemaal niet van wie hij is’, zei Ben.

‘Alleen maar een paar minuutjes’, zei Carolien. Ze klom al op de ladder.

‘Carolien, kom terug!’

Ze klom naar boven.

Ben zuchtte. ‘Carolien, het is bijna donker. We moeten naar huis.’

Maar Carolien verdween in de boomhut zonder zich iets van haar broer aan te trekken.

‘Ca-ro-lien!’